

MUNICYJA (6) *sb f*

sg I municyją (1). *pl G municyj* (3). *A municyj(e)* (2) [zapis: -ę].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Fortyfikacja, obwarowanie; twierdza [munitio – obrona, mury, szańce Mącz 237a; – obrona Calep; obrona, budowanie wystawione dla obrony, twierdza – munitio Cn] (6) : SarnStat 970; tedy nie rozumiem Inądnieyźego nád Ráwłki/ Wárfzáfłki ábo Tykoćińłki zamek/ á zwłáfzczá gdyby iáką municyją vfortyfikowány iefzłcze był VotSzl D4v; [O tym mieście i o obronie jego, która jest wielka i strzelbą, i municyją, że wiele ich pisze, ja zaniecham. RadzPodróż 212; A ktoby wáżył się z parkanow albo bram, baszt, wież i innych wszelakich budowania do municiji należących drew rozbierać, ten gardłem karan ma być. UstWojsk 1593/343].

W połączeniu szeregowym (1): który [arcyksiążę Maksymilijan] przybawiáiąc łobie codzien więcéy ludzi y woyłká/ zamki/ miáftá/ y municię R. P. posiadał SarnStat 1051.

Wyrażenie: »municyje miejskie« (3): Miáftá Kráková ná popráfę murów y municiy mieyłkich Czopowé od káždégo pićia/ któreby z miáftá Kráková do łkárbu náłzégo Koronnégo dochodzić miáło [...] dáruiemy SarnStat 963, 963, 970.

Synonimy: mury, obrona, szańce, twierdza.

AKtt